

Algunes frases més de l'autora, de cara a l'acció:

Necessitem articular la justícia i la cura, el sentit de la justícia i el sentit de la gratuïtat, en els subjectes femenins i masculins deixant enrere les dicotomies i les jerarquitzacions del model patriarcal de subjecte i «subjecta». I aquesta revolució antropològica requereix noves estructures socials i polítiques i ha de plasmar-se en aquestes estructures, perquè, com ens ha ensenyat el feminisme en els últims decennis, el que és personal és polític. Hem de caminar cap a un nou contracte social capaç de crear la societat de la cura.

Sovint la interiorització de l'ordre patriarcal ens converteix en les pitjors enemigues de nosaltres mateixes i d'altres dones. Per això, amb raó, deia la sufragista Emma Goldman que la veritable revolució no era l'accés al vot. La veritable revolució és la que encara s'ha de produir en l'ànima de les dones.

Homes i dones necessitem una revolució del sentiment en clau feminista per créixer a imatge i semblança de Déu en l'amor i per fer aquest món més habitable.

Què puc fer jo?

Consulta el web del *Col·lectiu de dones en l'Església*: http://donesesglesia.cat/wp_cde/

I el del col·lectiu *Mujeres y Teología*: www.mujeresyteologia.com

Pren consciència de totes les actituds i pensaments masclistes que t'habiten.

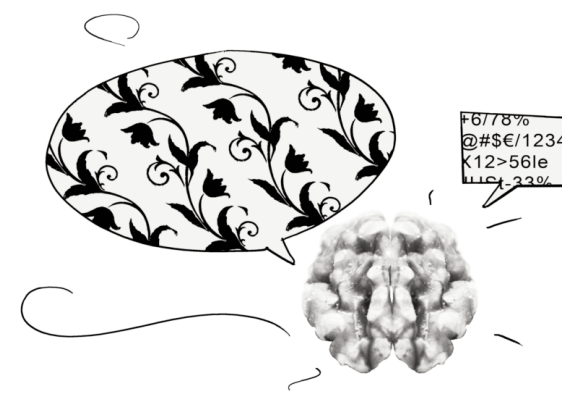
Intenta fer una llista de 20 grans personatges de la història que hagin estat dones.

Busca què és el test de Bechdel i pensa si les teves pel·lícules preferides el passarien.

Com aprofundir?

- Lucía RAMÓN, *Dones en peu de vetlla. Justícia, sol·licitud i transformació*, Barcelona, Cristianisme i Justícia, Quadern 176, 2011.
- Sonia HERRERA, *Atrapades als llimbs: dones, migracions i violència sexual*, Barcelona, Cristianisme i Justícia, Quadern 187, 2014.
- Leonardo BOFF, *El cuidado esencial. Ética de lo humano, compasión por la Tierra*, Madrid, Trotta, 2002.
- Ivone GEBARA, *Intuiciones ecofeministas. Ensayo para repensar el conocimiento y la religión*, Madrid, Trotta, 2000.
- Gioconda BELLÍ, *El país de las mujeres*, Barcelona, La otra orilla, 2010.
- Quiero ser como Beckham*, dir. Gurinder Chadha, Reino Unido, 2002.
- Buda explotó por vergüenza*, dir. Hana Makhmalbaf, Irán, 2007.
- Te doy mis ojos*, dir. Icíar Bollaín, España, 2003.

Dones en peu de vetlla

El nostre món

El nostre món està fundat sobre una mirada patriarcal. Una mirada dualista i jerarquitzadora, que ha elevat uns valors a costa de trepitjar-ne d'altres. Al llarg de la nostra història, les dones i el món de la cura han quedat relegats a un segon terme. I no només això, sinó que a sobre pateixen violència per això.

Algunes dades

- Entre 2003 i 2011 han estat assassinades a Espanya 605 dones en mans de les seves parelles o exparelles.
- El 67 % dels pobres al món són dones.
- El 80 % de la població desnodrida són dones.
- El 70 % d'adults analfabets són dones.
- El 67 % de nens no escolaritzats són dones.
- Tot i que el treball de les dones representa un 52 % del total global, només posseeixen l'1 % de la terra, el 2 % del crèdit agrícola i el 10 % dels diners en propietat.
- Hi ha 30 milions de dones desaparegudes a la Xina, 23 milions a l'Índia, 3 milions al Pakistan, 1,6 a Bangla Desh, 600.000 a Egipte i Turquia, 200.000 al Nepal i 40 milions a la resta del món.
- El 47 % de les dones manifesta que la seva primera relació sexual va ser forçada.
- 35 milions de nenes i dones han patit la mutilació genital.
- De vegades sentim que a les dones que treballen remuneradament se'ls diu que «ajuden» a casa, mentre que quan els homes col·laboren en els treballs familiars, «ajuden» la dona.

Coneixies aquestes dades? Quines dades pots afegir-hi tu del teu entorn?

Ara llegeix aquest relat d'Eduardo Galeano

1778, Filadèlfia. Si ell hagués nascut dona...

Dels setze germans de Benjamin Franklin, la Jane és la que més s'hi assembla en talent i força de voluntat.

Però a l'edat que en Benjamin va marxar de casa per obrir-se camí, la Jane es va casar amb un talabarder pobre que la va acceptar sense dot, i deu mesos després va donar a llum el seu primer fill. Des de llavors, durant un quart de segle, la Jane va tenir un fill cada dos anys. Alguns nens van morir, i cada mort li va obrir una ferida al pit. Els que van viure van exigir menjar, abric, instrucció i consol. La Jane va passar moltes nits sense dormir bressolant els que ploraven, va rentar piles de roba, va banyar un munt de nens, va córrer del mercat a la cuina, va fregar muntanyes de plats, va ensenyar abecedaris i oficis, va treballar colze a colze amb el seu marit al taller i va atendre els hostes amb el lloguer dels quals ajudava a omplir l'olla. La Jane va ser esposa devota i vídua exemplar, i quan els fills ja van ser grans, es va fer càrrec dels seus propis pares xacrosos i de les seves filles solterones i dels seus néts sense empara.

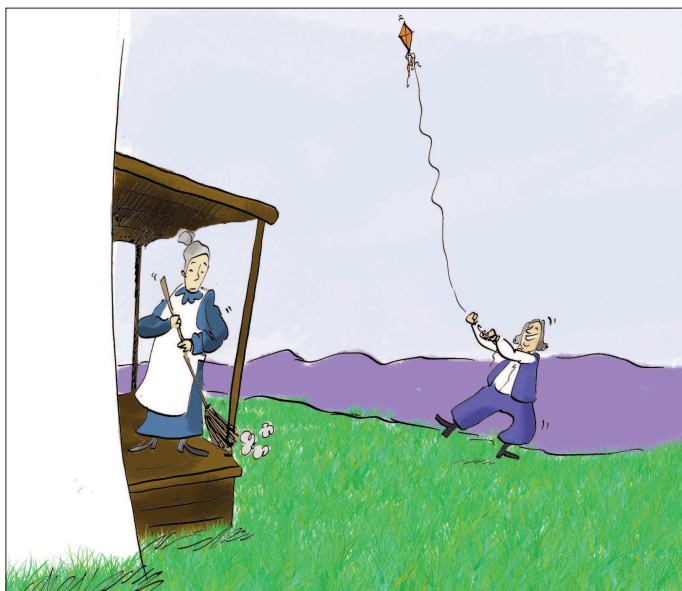
La Jane no va conèixer mai el plaer de deixar-se surar en un llac, portada a la deriva per un fil d'estel, com solia fer en Benjamin malgrat els seus anys. La Jane mai no va tenir temps de pensar, ni es va permetre dubtar. En Benjamin seguia sent un amant fervorós, però la Jane ignorava que el sexe podia produir quelcom més que fills.

En Benjamin, fundador d'una nació d'inventors, és un gran home de tots els temps. La Jane és una dona del seu temps, igual que gairebé totes les dones de tots els temps, que ha complert el seu deure a la Terra i ha expiat la seva part de culpa en la maledicció bíblica. Ella ha fet el possible per no tornar-se boja i ha buscat, en va, una mica de silenci. El seu cas no tindrà interès per als historiadors.

(Eduardo GALEANO, *Mujeres*, Madrid, Alianza, 1995, pàg. 33-34)

Encara que hagin passat més de dos-cents anys, què hi ha de vigent d'aquesta història en la nostra realitat?

Quins aspectes de la teva vida creus que encara estan marcats per aquesta mentalitat masculista?

Una mirada nova

En oposició a aquesta mentalitat, Jesús i el seu Evangeli ens ofereixen una mirada nova. Al quadern trobem frases com aquestes:

- Jesús és la manifestació d'un Déu profundament relacional per al qual la tendresa, la cura i la justícia són inseparables d'una experiència religiosa profunda.
- La justícia que ens crida a acollir i practicar l'Evangeli és una justícia més gran que procedeix d'un amor desmesurat, gratuït i incondicional del qual venim, que ens va cridar a l'existència i ens sosté en l'ésser. Cap aquest Amor, donador d'alegria, felicitat i plenitud, caminem.
- El cristianisme no és un programa. És una experiència de vida, una manera d'estar en el món des de la confiança en una promesa. Arrelat en la confiança en la persona i la promesa de Jesús, el cristianisme proposa un estil propi de vida bona i bona vida.

Què et diuen aquestes paraules?
Et remouen?
A què et conviden?

Notes